

Ó, sva - tý Bo - že, slyš na - še hla - sy,
Vrať je - mu o - pět ty bla - hé ča - sy,
když k To - bě lká - me za ná - rod svůj!
kdy nad ním zá - řil o - bli - čej tvůj!
Ach, Pa - ne dra - hý, ná - rod náš mi - lý
tvou po - vrh' pra - vdou v ne - ště - stí svém,
ne - hle - dá Te - be, tvé ne - zná sí - ly,
ó, vrať se k ně - mu, o - slav se v něm.

2. Ó, svatý Bože, svou sešli vláhu, / ať zkvětou pouště, ať zkvete sad; / veď nás zas cestou ke svému blahu, / ať víry žáru ustoupí chlad. / Dej Ducha svého na kosti suché, / ať všude život je, Pane, zřít, / otevři uši k slyšení hluché, / probuď si všude svůj věrný lid!
3. Nechtě, Pane, v našich příbytcích znovu / tvůj sladký mocně zaznívá hlas, / dej průchod všude milosti slovu, / zástupy vírou v Ježíše spas. / Jsme národ, símě těch, kteří mřeli / za pravdu

Ó, SVATÝ BOŽE

tvoji v úzkostech svých / a kteří touhu tu jednu měli, / bys Ty jen vládl potomkům jich.

4. Ó, Pane drahý, slyš naše tužby, / národ náš milý k životu vzkřis, / a k tomu užij naší si služby, / pošli nás k němu. Ó, Pane, viz: / dělníků málo, vystroj nás k dílu, / ať otců dávných zkvete zas luh, / zvěstovat spásu rač nám dát sílu, / zmocňuj nás k práci tvůj svatý Duch.
5. Vzbud' nám, ó, Pane, jak Hus byl, lidi, / by český národ budili zas, / ať srdce naše jásajíc vidí, / že vrací nám se milosti čas. / Ó, vyslyš prosby za národ český, / ať zvýšen českým jsi hlavou, / a naprav všechny ty jeho stezky, / ať zkvete rajsky ta česká zem!

*Hospodine, změň náš úděl,
jako měníš potoky na jihu země!
Ti, kdo v slzách sejí,
s plesáním budou sklízet.
S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá,
s plesáním však přijde,
až ponese snopy.*

Ž 126, 4-6